

JUSTITISMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. marts 2014
Kontor: Budget- og planlægningskontoret
Sagsbeh: Michelle Argir Simon-
sen
Sagsnr.: 2014-0030-1987
Dok.: 1083298

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 614 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Karen Hækkerup

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 614 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes anslå de årlige merudgifter og anlægsudgifterne forbundet med at indføre minimumsstraf på fem års fængsel for hjemmerøverier.”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til alle typer af hjemmerøverier begået mod personer i egen bolig og ikke alene ”egentlige” hjemmerøverier, som omfattet af strafskærpsen i 2011.

Der er ved de ønskede beregninger således taget udgangspunkt i en opgørelse over den gennemsnitlige strafmasse for 2012 ved overtrædelse af straffelovens bestemmelse om røveri (§ 288), hvor røveriet er begået mod en person i egen bolig. Det er forudsat, at der vil ske prøveløsladelse i et omfang svarende til, at 75 pct. af den samlede strafmasse fuldbyrdes.

2. Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at behovet for ekstra fængselspladser (kapacitet) og de årlige driftsudgifter (i 2014-priser) forbundet med at indføre en minimumsstraf på fem års fængsel for hjemmerøverier på denne baggrund anslås at være følgende:

Minimums- straf 5 år	Behovet for ekstra fængsels- pladser	Anslåede årlige driftsud- gifter (mio. kr.) *	Anslåede årlige udgifter til ren- ter og afskriv- ninger (mio. kr.)	Anslåede årlige driftsudgif- ter i alt (mio. kr.)
§ 288, stk. 1	184 pladser	103	40-57	143-160
§ 288, stk. 2	9 pladser	5	-	5

* Uden renter og afskrivninger til nybyggeri

Det er herved forudsat, at straffuldbyrdelsen af den samlede strafmasse sker ved afsoning i fængsel, og at kapacitetsudnyttelsen af fængselspladserne gennemsnitligt er 94 pct.

Da det ikke er muligt at opgøre fordelingen af behovet for henholdsvis lukket og åben kapacitet, er der i beregningerne forudsat en gennemsnitlig

pris pr. fangedag på 1.535 kr. (2014-priser), beregnet på baggrund af prisen for henholdsvis åbne og lukkede fængselspladser.

Behovet for fængselspladser som følge af at indføre minimumsstraf på 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, vurderes ikke at kunne rummes i den eksisterende fængselskapacitet. Det antages derfor at være nødvendigt at etablere nye pladser. Dette medfører – udover anlægsudgifterne – tillige årlige udgifter til renter og afskrivninger, således som det fremgår af tabellen ovenfor.

De ovenfor anførte anslåede årlige udgifter til renter og afskrivninger angiver niveauet fra, at der udelukkende er behov for åbne fængselspladser, til at der udelukkende er behov for lukkede fængselspladser.

Behovet for fængselspladser som følge af at indføre minimumsstraf på 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, vurderes at kunne rummes i den eksisterende fængselskapacitet. Der antages derfor ikke at være anlægsudgifter forbundet hermed. Merudgifterne svarer derfor udelukkende til de anslåede årlige driftsudgifter.

3. Ved etablering af nye pladser i nyt byggeri udgør anlægsprisen for en lukket fængselsplads i 2014-priser ca. 4,3 mio. kr., og for en åben fængselsplads ca. 3,1 mio. kr.

Anlægsudgifterne forbundet med at indføre minimumsstraf på 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, vil derfor – afhængig af behovet for henholdsvis åbne og lukkede fængselspladser – udgøre mellem ca. 569 mio. kr. og ca. 799 mio. kr.

De årlige renter og afskrivninger af disse investeringer er indeholdt i de under pkt. 2 opstillede driftsbudgetter.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2 antages der ikke at være anlægsudgifter forbundet med at indføre minimumsstraf på 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2.

4. Justitsministeriet skal for så vidt angår indførelse af minimumsstraf bemærke, at det er et generelt princip i dansk ret, at domstolene i den enkelte sag fastsætter straffen på baggrund af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. I den vurdering skal der tages hensyn til både formildende

og skærpende omstændigheder. Derfor rejser anvendelse af minimumsstraffe nogle mere principielle spørgsmål.

Straffelovrådet har flere gange udtalt sig om brugen af minimumsstraffe, herunder senest i rådets betænkning nr. 1531/2012 ”Strafudmåling – samspillet mellem lovgiver og domstole”. Det er Straffelovrådets vurdering, at brug af særskilte forhøjede minimumsstraffe er et unødvendigt og samtidig et uhensigtsmæssigt middel for lovgivningsmagten til at give anvisninger om strafniveauet i typetilfælde. Straffelovrådet peger i den forbindelse bl.a. på, at det vil være nødvendigt at fastsætte minimumsstraffen betydeligt lavere end det ønskede udgangspunkt for straffastsættelsen i normalt tilfælde, hvis der skal gives plads til at fastsætte en passende straf også i mere sjældent forekommende tilfælde med formildende eller eventuelt særligt formildende omstændigheder. Fastsættes minimumsstraffen i stedet efter det ønskede strafniveau i normalt tilfælde, giver det ikke domstolene mulighed for at fastsætte en passende straf i de tilfælde, hvor der er formildende eller eventuelt særligt formildende omstændigheder i en sag. Domstolene vil i givet fald være afskåret fra at fastsætte en straf, der står i rimeligt forhold til forbrydelsens grovhed.

Jeg mener på den baggrund ikke, at der er grundlag for at indføre en minimumsstraf på fem års fængsel for hjemmerøverier.